

сынове на Илія, Офній и Финеесъ, священици Господни. И дойде день-тъ, въ кийто принесе жъртвѫ Елкана, и даде дѣлове на женѣ си Фенинѣ, и на всичкы-тѣ ѹы сынове и на дъщери-тѣ ѹы: А на Анна даде двоенъ дѣль; защото обычаше Анна: ио *Господь бѣше заключилъ ложесна-та ѹы. И противница-та ѹы *раздразнише много, за да ѹы прави да тѣхъ, защото Господь бѣше затворилъ ложесна-та ѹы. И така правѣше всяка година: колкото пихъ възлазѣше въ домъ-тѣ Господень, така ѹы раздразнише: а тя плаше, и не ядѣше. И рече мажъ ѹы Елкана: Анно, защо плачешь? и защо не ядешь? и защо е сърдце-то ти оскуребено? *не съмъ ли ти азъ по добъ отъ десетъ сынове?

9 И станжъ Анна, като ядохъ въ Сило, и като пихъ: а Илій священикъ-тѣ сѣдѣше на столъ, близу при дверостълъ-тѣ на храмъ-тѣ Господень. И *тѣ бѣше прѣогорчена духомъ, и моляше ся Господу и плачеше твърдѣ много. И *направи обрекъ и рече: Господа на смы-тѣ, *ако наистинѣ пригледашъ на смиренѣ-то на рабж-тѣ си, и мя поменешъ, и не забравишъ рабж-тѣ си, но дадешъ на рабж-тѣ си мажъко чадо, то ще го дамъ Господу въ всичкы-тѣ дни на животъ-тѣ му, и *бърсначе не ще възлѣзе на главж-тѣ му.

10 И като слѣдоваше ти да ся моли прѣдъ Господа, Илій ѹы гледаше въ уста-та. Но Анна говорѣше въ сърдце-то си: само устни-тѣ ѹы мърдахъ, а гласъ-тѣ ѹы ся не чуеше: за това на Илія ся стори че бѣше піяня. И рече ѹы Илій: Дo кога ще си піяня? остави ся отъ вино-то си. А Анна отговори и рече: Не, господине мой, азъ съмъ жена прѣоскуребена духомъ: ни вино, ни сикеръ не съмъ пила, но *излѣхъ душпж-тѣ си прѣдъ Господа. Не считай рабж-тѣ си за рѣлошъ женѣ: защото отъ много-то си оплачуваніе и отъ скърбъ-тѣ

11 си думахъ до сега. Тогазъ отговори Илій и рече: *Иди съ миромъ: и *Богъ Израилевъ нека *ти* даде прощеніе-то ти, което си просила отъ него. И тя рече: *Дано раба-та ти да намѣри благодать прѣдъ очи-тѣ ти. Тогазъ *ти* отиде жена-та на путь-тѣ си, и яде, и лице-то ѹы не ся развали вече.

12 И на утринь-тѣ станжъ рано, та ся

поклонихъ прѣдъ Господа, и върнжъ ся, та отидохъ въ домъ-тѣ си у Рамъ: и *Елкана позна Анна женж-тѣ си: и Господь ѹы поменжъ. И когато ся испѣлихъ дни-тѣ отъ когато Анна зачина, роди синъ, и нарече име-то му *Самуилъ; Защото отъ Господа го ипросихъ, рече.

21 И *възлѣзе человѣкъ-тѣ Елкана, и всичкиятъ му домъ, за да принесе Господу годишиж-тѣ жъртвѫ, и обличаніе-то си. Но Анна не възлѣзе; защото рече на мажа си: *Не щади възлѣжъ додѣ си отдо дѣте-то: и тогазъ ѿще го занесжъ, дася язи прѣдъ Господа, и "да живѣе тамъ *вынѣжъ. И *рече ѹы Елкана мажъ ѹы: Стори каквото ти ся види за добро: сѣди додѣ го отдоши: *само Господь да утвърди слово-то си! И сѣдѣ жена-та, та доене сына си додѣ го отдо.*

24 И когато го отдои, *възведе го съсъ себе си, наедно съ три юнца, и съ единъ ефѣ брашно, и съ единъ мѣхъ вино, и донесе го *въ домъ-тѣ Господень въ Сило: 25 а дѣте-то бѣше малко. И заклахъ юнецъ-тѣ, и *донасояхъ дѣте-то при Илія свещенника. И рече Анна: О, господине мой! *живи е душа-та ти, господине мой, азъ съмъ жена-та, която бѣхъ застаняла тукъ близу при тебе, та ся моляхъ Господу. *За това дѣте ся моляхъ: и Господъ ми даде прощеніе-то ми, което ис-28 просихъ отъ него. *За това и азъ го проповѣща въ всичкы-тѣ дни на живота си ѿже заемижто Господу. *И поклони ся тамъ Господу.

ГЛАВА 2.

- 1 И *помоли ся Анна, и рече:
 *Възвесели ся сърдце-то ми въ Господа;
 *Въздвигъ ся рогъ-тѣ ми чрѣзъ Господа:
 Разширихъ ся уста-та ми противъ непрѣятели-тѣ ми:
 Защото *ся възвеселихъ въ спасеніе-то ти.
- 2 *Нѣма свѧтъ както е Господъ:
 Защото *нѣма другъ освѣнъ тебе:
 Нито канара като нашій-тѣ Богъ.
- 3 Не продължавайте да говорите гордѣливо:
 *Да не излѣзе велирѣчие изъ уста-та ви:
 Защото Господъ е Богъ на знанія,
 И отъ него ся прѣтеглюватъ дѣла-та.
- 4 *Лжкове-тѣ на силни-тѣ ся стрыхъ:
 А немощни-тѣ ся прѣпасахъ съсъ силж.

е Втор. 12; 17, 18. 16; 11.
 ж Быт. 30; 2.
 з Йов. 24; 21.
 и Руе. 4; 15.
 и Гл. 3; 3.
 к Йов. 7; 11. 10; 1.
 л Быт. 28; 20. Числ. 30; 3.
 Смд. 11; 30.
 м Йов. 29; 32. Ихс. 4; 31.
 2 Цар. 16; 12. Исаи. 25; 18.
 н Быт. 8; 1. 30; 22.
 о Числ. 6; 5. Смд. 13; 5.
 п Исаи. 62; 8. 142; 2.

р Втор. 13; 13.
 с Слд. 18; 6. Марк. 5; 34.
 Лук. 7; 50. 8; 48.
 т Псал. 20; 4, 5.
 у Быт. 33; 15. Руе. 2; 13.
 ф Енкл. 9; 7.
 х Быт. 4; 1.
 ц Быт. 30; 22.
 и Изъсканъ отъ Бога.
 Ст. 3.
 ии Лук. 2; 22.
 ии Ст. 11, 28; 2; 11, 18; 3; 1.
 ии Ихс. 21; 6.

а Числ. 30; 7.
 б 2 Цар. 7; 25.
 в Втор. 12; 5; 6, 11.
 ю Иса. Нав. 18; 1.
 ии Лук. 2; 22.
 ж Быт. 42; 15. 4 Цар. 2; 2, 4, 6.
 ии Мат. 7; 7.
 а Ст. 11, 22.
 ии Езер. даходъ, на земъ
 б Быт. 24; 26, 52.

а Фил. 4; 6.
 б Винъ Лук. 1; 46 и дрт.
 в Псал. 92; 10. 112; 9.
 г Псал. 9; 14. 13; 5. 20; 5.
 35; 9.
 д Иса. 15; 11. Етор. 3; 24.
 32; 4. Псал. 86; 8. 89; 6, 8.
 е Втор. 4; 35. 2 Цар. 22; 32.
 ж Исаи. 94; 4. Мах. 3; 13.
 ии Луд. 15.
 з Исаи. 37; 15, 17. 76; 3.